

året er mange penge for almindelige pensionister, som Venstre er med til at stjæle.

Så kommer man her og foreslår i finansloven, at man kun vil give penge til de allerrigeste pensionister, til dem, der har en stor lønindtægt ved siden af deres pension. Hænger det sammen, at Venstre tager fra almindelige pensionister, dem, der kun har pensionen at leve for, og samtidig vil give til dem, der ved siden af pensionen har en stor lønindtægt? Hænger det sammen? Er det Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Vi havde i går også en runde, adskillige runder, om Venstres flygtningepolitik, og vi havde i går en afstemning om et ændringsforslag, nr. 945, det står på side 19 i den oversigt, som vi alle sammen har. Der ville man spare 433,4 mio. kr. ved bl.a. at afskaffe de facto-reglen, stod der i teksten.

Jeg vil godt bede ordføreren om at forklare, hvordan sådan noget kan ske: at afskaffe de facto-reglen i dansk asylret. Og hvordan vil det forholde sig til den sædvaneret, der har udviklet sig på basis af konventionsteksterne?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Venstre er imod at suge penge op af borgernes lommer, kunne vi høre, og det er jo også et meget sympatisk synspunkt.

Men jeg kan måske så undre mig over, at de største økonomiske indgreb, der blev lavet i det her efterår, dér, hvor man tog flest penge overheadet fra borgernes lommer, ja, det blev jo lavet sammen med Venstre. Det var ATP-indgrebet. Det var en meget, meget større klump end de klumper, vi har håndteret i den egentlige finanslovaftale.

Hr. Thor Pedersen sagde også, at det, Venstre ville, var at skabe bedre livsmuligheder. Det kan jeg godt forstå, men jeg kan forstå, at man kun vil det for nogle, når jeg kigger på de ændringsforslag, man stiller. For det kan jo ikke være de arbejdsløse, der skal smides hurtigere ud af a-kassen; det kan ikke være dem, der går på daghøjskole og produktionshøjskole, hvor man nu vil skære dramatisk ned; det kan ikke være de mennesker, der gerne vil bruge uddannelsesorlov, for den forringer man voldsomt; det kan ikke være dem, der er optaget af at få et bedre miljø i Danmark, for miljøpolitikken vil man også ødelægge. Så det kan ikke være dér.

Så når Venstre vil skabe bedre livsmuligheder, må det kun være for den allerbedst stillede del af befolkningen. Det er jo dér, man har de konkrete forslag: øgede gaver til den rigeste del af pensionisterne, afskaffelse af lejeværdien, især store gaver til de rigeste. Det er politik, vi kan forstå. Så er skillelinjen klar igen i dansk politik: Venstre er de riges parti. Småkårsfolk gør en dårlig forretning ved at stemme på det parti.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Frank Aaen spørger om vore synspunkter om dette at genetablere folkepensionens grundbeløb. Jamen vores primære synspunkt er at holde regeringen fast på det løfte, at folkepensionen er en umistelig ret. Det var det, statsministeren sagde. Det var sådan det sikre fundament for pensionisterne. Og det er det, man har svigtet i forbindelse med skattereformen, hvor man har konverteret en del af grundbeløbet til indkomstafhængige ydelser og dermed fjernet ca. 1,1 mia. kr. brutto fra pensionisternes forbrugsmulighed.

Så det er i virkeligheden et spørgsmål, om man har det princip, at vi skal have en folkepension. Det er rigtigt, at vi er med i et satsreguleringsforlig sammen med Socialdemokratiet, SF og Det Konservative Folkeparti. Ideen i det var jo netop at sikre, at der var en stort set ensartet indkomstudvikling for dem, der var på overførselsindkomst. Det er jo ikke bare for pensionister, men dem på overførselsindkomst og dem, man i øvrigt havde på arbejdsmarkedet.

Det er vel også sikret med satspuljen, og det har så i øvrigt medført, at man bruger de midler bl.a. til fordel for pensionister og folk, der er socialt dårligt stillet. Sådan anvendes pengene jo af de partier, der er med i forliget.

Hr. Bjørn Elmquist spørger til flygtninge. Jamen det er et retskrav at blive anerkendt som de facto-flygtning. Altså vi siger, at det er en individuel vurdering. Og formålet er altså, at folk kan komme hjem igen på det tidspunkt, hvor de i hvert fald ikke er personligt forfulgt. Det er vel det, der adskiller konventionsflygtninge og de facto-flygtninge, at langt hen ad vejen er det i den gruppe, man finder dem, hvor man ikke kan sige, at de opfylder betingelserne, nemlig det at være personlig forfulgt, men måske er flygtet fra andet, nemlig fra fattigdom og ringe levevilkår, og håber, at de kan skabe